

ния, и какъ въ него загинали четири челоѣка, неосторожността на които вѣроятно е била причина за пожара, въ това време когато всичката челядь била въ полето на работа.

Българитѣ показаха предъ валията че като видѣли огъня тѣ помислили че овчеритѣ, по обикновение, горятъ драцитѣ; но когато се вѣрнали дома да се хранятъ, то намѣрили само догоряющитѣ главни. Ахмедъ-бей твърдѣ жалѣяше свойтъ чифликъ, строенията, домашната по-кшвина, приготовениятъ пиръ и особено двѣтъ робини — Черкезкени, които той току що бѣ купилъ за два чифта биволи и осемъ хиляди гроша чисти пари, за подарѣкъ въ Стамбулъ; но като добръ челоѣкъ той не ваяви подозрѣние върху свойтъ слуги и се покори на предопредѣлението.

Консула му шепняше тихичко на ухото името на Къбравлияга. Бея се смути и моляше да го не помѣнуватъ: защо да събуждатъ бѣса когато той спи? Нека си спи.

Къмъ всички страни распратиха най добритѣ чиновници съ запитиѣ за разслѣдване истинскитѣ обстоятелства на извършившиѣ се събития.

Левъ съ своята дама и доктора съ своята походна болница още не бѣха дошли до Вауфъ когато ги достигна по пѣтя Петръ Катжрджиата. Той право се хвърли върху господжата и захвана да ѝ се кара че тя погубила жена му, завъртѣла ѝ главата и развратила сърдцето; че отъ тогава когато тя захванала да се прѣмѣнява съ френски дрѣхи и да се обучава на френски танцове, тя станала сѣщо такава непотребна като нея самата и на нея подобнитѣ; че той оставилъ жена си и нѣма да се върне при нея, защото не иска да ѣде суроватка, отъ маслото на която се е наситилъ другъ; че той изново се записалъ въ казацитѣ и всичко ще да разкаже на началството, а ако е нужно то и на самийгъ Ферикъ-паша; че той ще търси справедливостъ и, разбира се, ще я намѣри, а ако не, то самичакъ ще се расправи.

Българина на видъ е кротѣкъ като овца, но е инатъ